

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.884 van 28 oktober 2014
in de zaak A. 213.790/XIV-35.957**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ahmed Sakhi Mir-Baz
 kantoor houdend te 2050 Antwerpen
 Tijl Uilenspiegellaan 17
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 september 2014, strekt tot de
cassatie van het arrest nr. 127.934 van 7 augustus 2014 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 29 september 2014 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Artikel 39/57-1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980
‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet) luidt:

“De processtukken, alsook de betekeningen, kennisgevingen en oproepingen worden door de Raad verzonden bij ter post aangetekende brief, per bode met ontvangstbewijs of via elke andere bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad toegelaten betekeningwijze waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld.

Op voorwaarde dat het geen oproeping betreft, mogen de verzendingen echter bij gewone brief of bij fax worden gedaan wanneer de ontvangst ervan geen termijn doet ingaan. Indien een partij woonplaats heeft gekozen bij een advocaat, mogen deze verzendingen ook geschieden per elektronische post op het adres dat de advocaat heeft gebruikt voor het toezenden van het in artikel 39/69, § 1, derde lid, 7°, bedoelde afschrift, tenzij de advocaat uitdrukkelijk een ander elektronisch adres hiertoe heeft opgegeven.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid zoals bepaald in de artikelen 39/82 en 39/84, of wanneer toepassing moet worden gemaakt van de versnelde procedure zoals bepaald in artikel 39/77, of wanneer een partij woonplaats heeft gekozen bij een advocaat kunnen de in het eerste lid bedoelde processtukken, betekeningen, kennisgevingen en oproepingen rechtsgeldig geschieden per fax. De partijen vermelden hiertoe in hun processtukken hun faxnummer.

In afwijking van het eerste lid, kan de kennisgeving bedoeld in artikel 39/69 geschieden per bode tegen ontvangstbewijs, per fax, of op het elektronisch adres van de minister of zijn gemachtigde.”

Uit deze bepaling valt geen verplichting voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen af te leiden om verzoeker op elektronische wijze op de hoogte te brengen van de oproeping. Het enige middel mist in die mate dan ook juridische grondslag.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 12 juni 2014, waarbij verzoeker werd opgeroepen voor de terechtzitting van 3 juli 2014, per aangetekend schrijven d.d. 13 juni 2014 werd verstuurd naar zijn gekozen woonplaats, zijnde 2050 Antwerpen, Tijl Uilenspiegellaan 17. Verzoeker was rechtsgeldig opgeroepen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon dan ook op wettige wijze toepassing maken van artikel 39/59, §2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet. Volgens het overzicht van de zending zoals door verzoeker aangehaald in zijn verzoekschrift is de uitreiking op 16 juni 2014 mislukt en werd de bestemming geïnfomeerd. Uit verzoekers bewering dat de postbode zich vroeger dan gewoonlijk zou hebben aangeboden bij het kantoor van verzoekers raadsman waardoor het moeilijk is om vast te stellen of er een afwezigheidsbriefje werd achtergelaten, kan geen overmacht worden afgeleid. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achtentwintig oktober tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams